

Stk. 3. Medfører det ikke væsentlig ulempe, kan afladeren kræve særskilt konnossementer for de enkelte dele af godset mod at betale bortfragterens udgifter herved.

Stk. 4. Udfærdiges der i henhold til fragtaftalen konnossement med andre vilkår end fastsat i aftalen, og medfører dette forøget ansvar for bortfragteren, skal befragteren holde ham skadesløs herfor“.

3. §§ 97 og 98 affattes således:

„§ 97. Har gods forårsaget tab for bortfragteren eller skade på skibet, skal befragteren betale erstatning, såfremt han selv eller nogen, han svarer for, har gjort sig skyldig i fejl eller forsømmelse.

Stk. 2. Er ved stykgodsbefordring let antændeligt, eksplosivt eller andet farligt gods lastet, uden at bortfragteren har kendt dets beskaffenhed, er befragteren ansvarlig for al skade, der direkte eller indirekte hidrører fra eller er en følge af, at godset er lastet, selv om der ikke foreligger fejl eller forsømmelse.

Udførelse af rejsen.

§ 98. Rejsen skal udføres med tilbørlig hurtighed.

Stk. 2. Deviation kan kun gøres for at redde menneskeliv, for at bjærge skib eller gods eller af anden rimelig grund.“

4. § 101 affattes således:

„§ 101. Bortfragteren skal anvende tilbørlig omhu med hensyn til lastningen, stuvningen, behandlingen, befordringen, bevaringen og losningen af og omsorgen for godset og skal i øvrigt varetage ejerens tarv fra modtagelsen til afleveringen af godset.

Stk. 2. I tilfælde af skade på eller tab af gods af nogen betydning skal bortfragteren snarest muligt underrette ladingsejeren eller, såfremt denne ikke kan nås, afladeren.“

5. §§ 118-123. affattes således:

„§ 118. Bortfragteren er ansvarlig for tab som følge af, at godset bliver beskadiget eller går tabt eller bliver forsinket, medens det er i hans varetægt, om bord eller i land, medmindre han godtgør, at fejl eller forsømmelse af ham selv, eller nogen han svarer for, ikke har forårsaget eller medvirket til tabet.

Stk. 2. Bortfragteren er ikke ansvarlig såfremt han godtgør at tab eller skade er en følge af

- a. fejl eller forsømmelse i navigeringen eller behandlingen af skibet udvist af skibsfører, mandskab, lods eller andre, der udfører arbejde i skibets tjeneste,
- b. brand, medmindre den er forårsaget ved fejl eller forsømmelse af bortfragteren selv,
- c. farer og ulykker, der er særlige for søfarten,
- d. naturkatastrofer,
- e. krigshandlinger,
- f. sørøveri eller andre samfundsfjendtlige handlinger,
- g. beslaglæggelse eller anden indgriben af regenter, magthavere eller folk, såvel som retslig beslaglæggelse,
- h. karantænehindringer,
- i. handling eller undladelse af afladeren eller godsets ejer, hans agent eller repræsentant,
- j. strejke, lockout eller anden standsning af eller hindring for arbejdet, uanset dens årsag og omfang,
- k. oprør eller borgerlige uroligheder,
- l. redning af menneskeliv eller bjærgning af skib eller gods eller forsøg herpå,
- m. godsets skjulte fejl, dets særlige beskaffenhed eller dets egenartede mangler,
- n. utilstrækkelig indpakning,
- o. utilstrækkelig eller unøjagtig mærkning,
- p. skjulte fejl ved skibet, der ikke kan opdages ved tilbørlig omhu.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 er bortfragteren dog ansvarlig for tab som følge af usødygtighed, såfremt denne er en følge af, at han selv eller nogen, han svarer for, ikke med tilbørlig omhu har sørget for, at skibet var sødygtigt ved rejsens begyndelse. Bevisbyrden for, at tilbørlig omhu er udvist, påhviler den, der gør gældende, at han er ansvarsfri.

Stk. 4. Bortfragterens erstatningspligt kan nedsættes eller helt bortfalde, dersom han beviser, at befragteren, eller nogen han svarer for, ved fejl eller forsømmelse har medvirket til skaden.

§ 119. Er let antændeligt, eksplosivt eller andet farligt gods lastet, uden at bortfragteren har kendt dets beskaffenhed, kan han